

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 27 stycznia 2010 r.****w sprawie E-4/09****Inconsult Anstalt oraz Urząd ds. Rynku Finansowego (Finanzmarktaufsicht)***(Dopuszczalność – dyrektywa 2002/92/WE w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego – pojęcie „trwałego nośnika informacji”)**(2010/C 305/09)*

W sprawie E-4/09 między Inconsult Anstalt a Urzędem ds. Rynku Finansowego – WNIOSEK wniesiony do Trybunału przez Komisję Apelacyjną Urzędu ds. Rynku Finansowego (*Beschwerdekommision der Finanzmarktaufsicht*), *Liechtenstein*, w sprawie wykładni art. 2 ust. 12 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, w odniesieniu do kryteriów, jakie muszą być spełnione, aby strona internetowa mogła stanowić „trwały nośnik informacji” na podstawie wspomnianego artykułu, Trybunał, w składzie: Carl Baudenbacher, prezes, Thorgeir Örlygsson (sędzia sprawozdawca) i Henrik Bull, sędziowie, wydał w dniu 27 stycznia 2010 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

- 1) aby stronę internetową można było uznać za „trwały nośnik informacji” w rozumieniu art. 2 ust. 12 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, musi ona umożliwiać klientowi przechowywanie informacji wymienionych w art. 12 przedmiotowej dyrektywy;
- 2) aby stronę internetową można było uznać za „trwały nośnik informacji”, musi ona umożliwiać klientowi przechowywanie informacji wymaganych zgodnie z dyrektywą w sposób umożliwiający dostęp do tych informacji przez okres stosowny ze względu na ich cele, tj. tak długo, jak długo informacje te są dla klienta istotne w celu ochrony jego interesów wynikających z jego stosunków z pośrednikiem ubezpieczeniowym. Może to obejmować okres w czasie którego prowadzone były negocjacje w sprawie umowy, nawet jeśli nie prowadziły do zawarcia umowy ubezpieczenia, okres ważności umowy ubezpieczenia lub, w koniecznym zakresie, okres następujący po wygaśnięciu umowy;
- 3) aby stronę internetową można było uznać za „trwały nośnik informacji”, musi ona umożliwiać przechowywanie informacji w niezmienionej formie, tj. muszą być one przechowywane w sposób uniemożliwiający pośrednikowi ubezpieczeniowemu jednostronną ich zmianę;
- 4) aby stronę internetową można było uznać za „trwały nośnik informacji”, nieistotne jest, czy klient wyraźnie wyraził zgodę na przekazanie informacji przez Internet.